

Fischer: Jeg skal vedgaae, at en væsentlig Hensigt med endeel af mine første Udtalelser var den, at give den høitærede Minister Leilighed til at udtale sig angaaende Theatrets Forhold, og det er mig kjært, at de Udtalelser, vi have hørt fra den ærede Ministers Side, i mange Henseender ere saa tilfredsstillende. Ved Siden af at tage Hensyn til de af mig fremsførte Øttringer, har imidlertid den ærede Minister taget Hensyn til andre Øttringer, som maaffee kunne sættes i Forbindelse dermed, men som jeg ikke har gjort til mine, og jeg skal derfor neblægge en bestemt Indsigelse imod, at de betragtes som mine. Det Spørgsmaal, jeg tillod mig at henvende til den ærede Ordfører, har fundet en dobbelt Besvarelse: Fra den ærede Ordførers Side nemlig derhen, at, naar Theatrets Underbalance blev større, end at den kunde dækkes ved den Credit, som Theatret formaaer at skaffe sig, saa maatte man realisere Alt, hvad der kunde ansees for Theatrets Eiendom. Jeg tvivler dog meget om, at man i Virkeligheden, naar det kom til Stykket, gif ind derpaa. Derimod troer jeg, at den Udvei, som blev paapeget af den ærede Minister, var den ulige sandsynligere, nemlig, at Staten kom til at dække Underbalancen. Men dersom det er Tilfældet, saa maa jeg ogsaa paastaae, at Rigsdagen maa reservere sig et bestemt og nøiagtigt Tilsyn med det hele Regnskabsvæsen (Tscherning: Hør!). Ja, det forundrer mig, at den ærede Rigsdagsmand sagde „Hør“; thi den Bet. han syntes at ville slaae ind paa, forekom mig netop at være det Modsatte af, hvad jeg vil (Tscherning: „Nei“!). Jeg syntes, at den ærede Rigsdagsmand kun vilde have et aldeles summarisk og overfladisk Tilsyn (Tscherning: Nei!). Det er mig kjært at høre, at den ærede Rigsdagsmand er enig med mig. Jo mindre Rigsdagen gaaer ind i det Enkelte, idet den bevilger sit Tilskud til Theatret, jo større Frihed den overlader Administrationen, desto strengere maa det Tilsyn være, som Rigsdagen reserverer sig med Hensyn til Regnskabsvæsenet; thi igjennem et Regnskab, naar det kun er tilbørligt udførligt, kan man ved et nøiagtigt Østersyn komme til Kundskab om mange Forhold, som det ved

første Diekast skulde synes ikke let kunde træde frem i et Regnskab. Jeg skal derfor henlede Opmærksomheden paa det Øndringsforslag, der er stillet under Nr. 9, hvilket lyder: „hele Regnskabet tilstilles Statsrevisionen til Gjennemsyn.“ Dette Øndringsforslag kunde misforstaaes saaledes, som om det havde været Udvalgets Mening at ville have et andet Slags Østersyn etableret for Fremtiden med Hensyn til Theatrets Regnskab end det, der af Statsrevisionen i Almindelighed underkastes andre Regnskaber; der staaer jo nemlig føiet til: „til Gjennemsyn“. Disse Ord kunne forståaes — det er maaffee ikke Meningen — som om det Østersyn, Statsrevisionen skal foretage af Theatrets Regnskab, skulde være af en anden Bessaffenhed end det Østersyn, der foretages af samme Revision med Hensyn til andre Regnskaber, og dette maa efter min Overbeviisning ikke være Tilfældet. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til Udvalget, om det til 3die Behandling vil foretage en Øndring heri; det forekommer mig, at det maa hedde: „hele Regnskabet med alle Bilag tilstilles Statsrevisionen“. Statsrevisionen skal ved en Deel af Theatrets Regnskab tage den særegne Stilling, som Theatret, ifølge Finantsloven, indtager, tilbørligen i Betragtning; men dette følger ganske af sig selv og behøver ikke at bemærkes; det Samme skal Statsrevisionen gjøre ved ethvert andet Regnskab. Hvad nu det under Nr. 7 opførte Forslag angaaer, da maa jeg sige, at jeg aldeles ikke forstaaer den sidste ærede Talers (Tschernings) Bestræbelser i denne Retning. Dersom det virkelig kunde bidrage til, at Theatrets Indtægter forøgedes, eller at Sikkerheden i dets Virksomhed blev større, at det fik et andet Regnskabsaar, da skulde jeg ikke indvende det Allermindste derimod; men der er jo ikke Noget til Hindrer for, at Theatret opgjør sine Regnskaber for sit eget Vedkommende, til sin egen Østerretning saaledes, som det maatte finde det rigtigst, og at det ved Siden deraf forelagde Rigsdagen et Regnskab, som var opgjort med Hensyn til Finantsperioden. Den Omstændighed (som den ærede Rigsdagsmand har sagt), at vi ikke saae nogen ordentlig Afslutning af noget Regnskab andetsteds, er i mine Øine et daarligt Paaskud til, her